

Verébnyi súly

Látó, 2011. január

Igen, mindketten olyanok vagyunk,
mint egy hosszú, erőltetett mosoly,
úgy járunk egymás mellett s hallgatunk,
mintha attól félnénk, hogy elsodor

váratlanul egy felhőszakadás,
vagy ez a köztünk sugárzó derű,
ez a szelíden szikrázó parázs
egyszer csak lángra kap, és keserű

hamuvá éget, míg verébnyi súly
csupán kezemben, ha belesimul
kezed, s akár Gioconda mosolya,

folyamatosan zajlik a csoda,
torlódik, felgyűl, aztán nekigyűl
s felrobban testünk: csupa hahota.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Markó Béla

Látó Szépirodalmi Folyóirat